

En ny mørk tidsalder, eller en renæssance med BRIKS?

Skal vi acceptere en ny mørk tidsalder, eller gå sammen med BRIKS-landene om at skabe en global renæssance? USA's vicepræsident beklagede, at det er USA's »venner«, der har støttet Islamisk Stat, IS, som nu truer med at indtage grænsebyen Kobane i Syrien, mens Tyrkiet forhindrer, at byen får hjælp. Hvis IS skal bekæmpes, må vi samarbejde med Syrien og Iran. Die Welt advarer om et større finanskrak, end det vi så i 2008. Ebola truer også USA og Europa. FN støtter Argentina i kampen mod gribbefondene. Indiens Modi indtager New York med budskabet: Vi behøver en massebevægelse for udvikling. BRIKS' kandidat står til sejr i Brasilien. Kina og BRIKS bygger ikke et imperium, men er et samarbejde mellem suveræne nationer, som vi bør deltage i.

Download (PDF, Unknown)

Evo Morales vandt Bolivias præsidentvalg for en tredje periode

Ifølge den endelige stemmeoptælling vandt Evo Morales præsidentvalget for en tredje periode med 60 % af stemmerne. Han kom også ind som nummer ét i otte af landets ni regioner – inklusive Santa Cruz, hvor han menes at have fået 49 % af stemmerne i denne region, som engang var højborg for det »frie« marked og separatist-oppositionen, begge under ledelse

af briterne. (Den højeste valgdomstol har endnu ikke udgivet de officielle resultater.)

Foto: Evo Morales efter sit genvalg til Bolivias præsident

Rusland vil sende ebola-vaccine til Vestafrika om 2 måneder

13. oktober 2014 – Den russiske sundhedsminister Veronika Skvortsova meddelte i dag, at Rusland har planlagt at sende en ny, eksperimentel vaccine mod ebola til Afrika om to måneder. Lægemidlets effektivitet, som skal testes i marken, ligger på omkring 70-90 %.

»Vi taler i dag om, at vi om to måneder vil have tilstrækkelig med Triazoverin-vaccine til, at vi kan sende doser til vores personale i Guinea og teste midlets effektivitet under kliniske forhold«,

sagde Skvortsova. Vaccinen har hidtil vist sig effektiv mod forskellige former for hæmoragisk feber, inklusive Marburg-virusen, som er meget lig ebola.

»Effektiviteten ligger på mellem 70-90 %, og dette er en meget god indikator«,

sagde Skvortsova og meddelte, at det Russiske Virologiske Institut er i færd med at udvikle en hel gruppe af medikamenter.

»De er grundlæggende set medikamenter udviklet på baggrund af genteknologi, og som både virker som behandling og som forebyggelse.«

Russiske virologer, som har etableret et laboratorium i Guinea, forbereder sig til at teste vaccinen på primater.

»Den vaccine, som vi har fremstillet, er skabt på basis af reducerede strenge [af virussen]. Vi har nu tilstrækkeligt til at gentage eksperimentet på primaterne og fortsætte med kliniske fremgangsmåder«, sagde hun.

Den 12. oktober sagde Skvortsova til Rossiya-1 Tv, at russiske videnskabsfolk arbejder på tre potentielle ebola-vacciner, som de forventer at kunne introducere så tidligt som inden for de næste seks måneder:

»Vi har udviklet tre vacciner. En af vaccinerne er udviklet på basis af en ebola-streng, og de to andre er blevet udviklet ved hjælp af genteknologi.«

Pr. 8. oktober var i alt 4.033 mennesker døde som følge af ebola-udbruddet, ud af i alt 8.399 registrerede tilfælde i syv lande, rapporterede Verdenssundhedsorganisationen, WHO. Ifølge WHO ligger dødsraten for ebola-smittede i gennemsnit på 50 %, men har varieret fra 25 % til 90 % under tidligere udbrud.

**Fra LaRouche-bevægelsen 14.
okt. 2014:
Finansiell panik, ebola-panik,**

krig og terror: De har alle den samme løsning

Krigen, som breder sig i Mellemøsten og Nordafrika, er på randen til at blive detonator for en potentiel verdenskrig, hvor de samme kræfter kæmper i opposition imod eller for terrorisme, for at stoppe det dødbringende ebola-udbrud eller tillade det at spredes, for at forsvare en kollapsende finansiel og geopolitisk orden eller erstatte den med en dynamik for vækst og udvikling som i BRIKS. Panikken over ebola-udbruddet og over, hvor den vil brede sig til, er kombineret med panikken over terrororganisationer og over, hvor de vil brede sig til.

I denne geopolitiske heksekedel har Den internationale Valutafonds halvårlige rapport, som viser sammenbruddet i verdensøkonomiens vækst, skræmt bankiererne og aktiebørserne i den transatlantiske verden, hvor sammenbruddet har sit centrum. Det har skræmt centralbankerne til at bebude endnu længere, tidsubestemte perioder med en nul-rentepolitik og pengetrykning: Det er præcis den politik, som rapporten fra IMF godkendte, og som forværrer sammenbruddet af vækst, i særdeleshed i Europa!

Et krak, som enten skyldes, at bankerne går fallit, eller at man desperat forsøger at redde dem gennem »bail-in«, står for døren.

Efter økonom og statsmand Lyndon LaRouches udtrykkelige mening er det ikke kun et krak i eurozonen;

»hele systemet vil snart, og samtidigt, nå en kritisk fase. Denne form for massive hasardspil med penge fungerer ikke. Krakket vil ikke have 'særlige karakteristika'. Det er ligesom en dødbringende sygdom – enhver kan få den. Og det vil de også.«

Dette er endvidere blot ét aspekt, sagde LaRouche, af en verdenskrig, skabt af finansoligarkiet under anførsel af Londons imperie-kræfter. Det er en krig med alle midler imod de førende nationer i en ny dynamik for vækst, som nu ofte kaldes for »BRIKS«, og som kan føre civilisationen fremad: Kina, Rusland og nu Indien, samt andre. Saudierne angriber nu Rusland (og Iran) gennem olieprisen, som styrtdykker, kædet sammen med økonomisk kollaps. Og jihadisternes ledere, som er rekrutteret i London og støttes af Riyadh, siger, at deres endelige mål er Rusland.

Den 13. oktober gav Kina Rusland stærk støtte mod dette angreb gennem en meget stor aftale om valuta-swap, som blev meddelt af Kinas Folkebank, og hvis hovedformål er at beskytte rublen.

Samtidig meddelte Rusland via sit Sundhedsministerium, at det vil mobilisere vacciner med start i dette efterår og fortsættende frem til næste forår, for at angribe den dødbringende ebola-epidemi direkte i Afrika. ***(Se indslaget: Rusland vil sende ebola-vaccine til Afrika om to måneder)***

Ebola-udbruddet blev kaldt

»den alvorligste, akutte nødsituation inden for sundhed moderne tid ... som truer selveste overlevelsen af hele samfund«,

af Verdenssundhedsorganisationens generaldirektør Margaret Chan, der sagde, at epidemien havde bevist, at

»verden var ilde forberedt til at respondere på en alvorlig, vedvarende og truende nødsituation for folkesundheden.«

Og begivenhederne viser nu, at Obama-regeringens selvtilfredse, »vi er totalt forberedte«, ansigt mod offentligheden har været løgn; der er ingen afdeling, som er blevet »forberedt« til dette.

Blot »uforberedt«? LaRouches eget synspunkt er, at verden nu

står over for et »Sorte Død-syndrom«, ligesom den epidemi i det 14. århundrede, som halverede hele befolkninger. Vi har skabt potentialet for dette ved at skære ned på lægevidenskab, fjerne hospitals- og folkesundhedskapaciteter og således gøre det muligt for fattigdom at spredes og bide sig fast over hele verden.

»Et ondsindet, oligarkisk samfund, som ønsker befolkningsreduktion, ville bruge dette [som redskab].«

Det endelige ansvar for nedlukning af helbredsytelser, som kan medføre folkedrab, ligger hos G.W. Bush' og Obamas præsidensker. Det samme gælder det endelige ansvar for de handlinger, som skaber terrortruslen.

Folk har nu brug for et nyt fokus for at vinde denne totale krig, som føres imod menneskeheden. Der er et nyt lederskab i kombinationen af Kinas, Indiens og Ruslands ledere. Der er afgørende kampe, som kan fjerne dem, der er ansvarlige for katastrofen, især med hensyn til at afklassificere og frigive de hemmelige »28 sider« af Kongressens fællesrapport til undersøgelse af 11. september-terroren.

Indiens premierminister Modis tale i NYC den 29. september 2014: engelsk afskrift

Her er den første engelske afskrift af Modis modige tale:

Download (PDF, Unknown)

Krigsfare; Ebola; Finanskarak: Vi behøver samarbejde i stedet for konfrontation!

Af Alexander Hartmann

12. oktober 2014 – Hele området ved det østlige Middelhav står på randen af en eksplosion, som meget hurtigt kan brede sig til en krig, hvor alle verdens store magter ville blive trukket med ind – og sluttelig de tre atommagter Rusland, Kina og USA.

NATO-medlemmet Tyrkiet støtter nemlig faktisk »Islamisk Stats« operationer i Syrien og Irak, idet landet forhindrer, at kurdere fra Nordirak kan yde forstærkning til deres eget folk i den nordsyriske by Kobane. Repræsentanter fra Pentagon indrømmede på en pressekonference den 8. oktober ganske ligeud, at de amerikanske bombeangreb på IS ikke alene kunne forhindre Kobanes fald, og at byens befolkning trues af en frygtelig massakre på de 45.000 indbyggere. Hvis kampene skulle spille over på tyrkisk territorium, ville Tyrkiet, under påberåbelse af artikel 5 i NATO-traktaten, bede om støtte fra forsvarsalliancen.

Blandt de militære øverstbefalende i Islamisk Stat er der også tjetjenske terrorister, som allerede har kæmpet i to krige imod Rusland. I øjeblikket kæmper flere end 1000 tjetjenere under Islamisk Stats sorte flag i Irak og Syrien. En af disse øverstbefalende, som går under navnet »Omar tjetjeneren«, har ganske åbenlyst pralet med, at Islamiske Stats sluttelige mål er Rusland og præsident Putin.

I diskussioner med sine medarbejdere den 9. oktober advarede

Lyndon LaRouche om, at den mellemøstlige verden i de næste to uger trues af en katastrofe, som for enhver pris må forhindres. Og at det første, nødvendige skridt til at stoppe denne eksplosion er at fjerne præsident Obama fra embedet.

»Obama bærer ansvaret, fordi han har fremmet denne krig i Mellemøsten. Hvis han ikke fjernes fra embedet, eller gøres fuldstændig magtesløs, er udsigterne til at forhindre, at denne krig bryder ud, ringe.«

Præsident Obama har i månedsvis ignoreret advarslerne fra sin generalstab, militærets efterretningstjeneste og den daværende, irakiske premierminister Al-Maliki om »Islamisk Stat«, advarsler, som nåede ham allerede før angrebene på Fallujah og Ramadi. Idet han gik imod Rusland og Kina og nægtede at optage Syrien og Iran i koalitionen mod Islamisk Stat, forhindrede Obama den eneste mulighed for rettidigt at besejre jihadisternes.

Helt i overensstemmelse med LaRouches vurdering advarede den tidligere, russiske ambassadør Benjamin Popov i et interview med *RIA Novosti*:

»Kun fælles bestræbelser fra det internationale samfunds og de store, globale magters side kan berede vejen for en sejr over Islamisk Stat; enhver anden strategi er nytteløs.«

Helga Zepp-LaRouche har ligeledes i et BÜSo-webcast (www.bueso.de) den 8. oktober kommenteret situationen i Syrien:

»Vi hænger virkelig i en ualmindelig farlig zone. Der finder allerede diskussioner sted mellem islamister og kurdere i tyske byer, og det viser selvfølgelig alt sammen dette: Vi behøver et totalt paradigmeskift. Bomber alene gør det ikke; man må tværtimod gå til terrorismens rødder. Man må opklare: Hvor kommer dette egentlig fra? Hvem har promoveret det? Finansieringen må afskæres.«

Frem for alt behøver man imidlertid et virkeligt udviklingsperspektiv for hele Mellemøsten (Sydvestasien).

»Det vil sige, at vi behøver en udvidelse af den Nye Silkevej for hele området for at folk der kan have en chance for en fremtid, og for at denne situation ikke skal komme endnu mere ud af kontrol, end den på nuværende tidspunkt allerede er.«

Nøjagtig lige så truende: Ebola og finanskrise

Men krisen omkring Islamisk Stat er ikke den eneste trussel mod den globale civilisation. Den fare, der kommer fra ebola-epidemien i Afrika, er ikke mindre truende.

»Hvad, om ebola brød ud i Grækenland eller på øen Lampedusa?«,

spurgte BüSo-formanden (Helga Zepp-LaRouche). Efter de årelange, brutale nedskæringer på grund af den globale finanskrise, vil sundhedssystemerne i netop de sydeuropæiske lande ikke længere være rustet til en større epidemi.

Hertil kommer desuden faren for en ny, global finanskrise og en økonomisk krise. Rettet mod rapporter i avisen Die Welt om, at en sådan ny, stor finanskrise truer, svarede Helga Zepp-LaRouche:

»Jeg tror, at det ville være et stort mirakel, hvis det vestlige, altså det transatlantiske, finanssystem skulle overleve dette kvartal, for der venter jo nogle massive beslutninger. Jeg tror, at Den europæiske Centralbank den 14. oktober, dvs. om få dage, vil offentliggøre resultaterne fra stresstestene af de europæiske banker ... Så må den enten erkende, at bankerne har massive tab eller gældsforpligtelser, eller at bankerne er insolvente, eller også bliver det tilsløret. I begge tilfælde vil det få en

enorm virkning.«

De banker, som »er for store til at lade gå fallit«, er, siden krisen med Lehman Brothers i 2008, vokset med 50 %, og den samlede gæld, altså staternes, bankernes og firmaernes kombinerede gæld, er ligeledes steget med 50 %.

»Mens den i 2008 var på 100 milliarder – hvilket dengang var 2 gange verdens BNP, altså hele verdens bruttonationalprodukt, er gælden nu på 150 milliarder, og dermed 2,5 gange verdens BNP ... Det er absolut ikke holdbart.«

Da der på trods af dette hverken fra USA eller EU er nogen som helst tegn på, at de vil ophøre med denne kasinoøkonomi, fortsatte hun,

»går vi ind i en temmelig turbulent og vild tid, og man må blot håbe, at løsningerne, som jo findes, gennemføres i rette tid.«

Denne løsning udgøres af hendes mands, Lyndon LaRouches, firepunktsprogram: indførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling, afslutning på kasinoøkonomien, et kreditsystem i traditionen efter Alexander Hamilton og videnskab som den drivkraft, som sætter økonomien op på et højere produktivitetsniveau. Det er påtrængende nødvendigt. Men heldigvis findes der nogle lande,

»som tænker mere i denne retning, end det i øjeblikket er tilfældet i EU og USA.«

Faktisk er EU slet ikke længere i stand til at handle.

»Så længe, vi forbliver underlagt dette EU-diktat, kan der ikke findes en løsning. Vi må atter få suveræniteten over vores egen valuta, og frem for alt må vi bringe kreditskabelsen tilbage under statens suveræne kontrol.« For de overnationale strukturer, som EU, Den europæiske

Centralbank og Den internationale Valutafond – også kaldet Trojkaen – »har udelukkende kun repræsenteret storbankernes, investeringsselskabernes og hedgefondenes interesser og har ofret det almene vel, og resultatet er en katastrofe.«

»Amerika må finde tilbage til den rette vej«

I denne situation afhænger alt af, at der frembringes et politisk skifte i USA. Hele verden ser med stor bekymring på disse udviklinger i Amerika.

»For det er jo på ingen måde sådan, at Rusland eller Kina vil 'erstatte' USA som verdensmagt – det ville være at læse det, som BRIKS-staterne står for, helt forkert ... Jeg ved fra betydningsfulde russiske og kinesiske kontakter: Der er ingen, der på nogen måde vil holde USA udenfor, men enhver ved, at Amerika må finde tilbage til sin rette kurs. For hvis dette ikke sker, så frygter vi alle, at noget går helt skævt i løbet af de to år, som Obamaregeringen har tilbage, og at resultatet endda kunne være en stor krig.«

Hun opfordrede alle seerne til at påvirke Amerika for at frembringe et kursskifte dér:

»I grunden handler det virkeligt om, at enhver, der har nogen muligheder og kontakter i Amerika, også bruger dem for at sætte alt ind og på en vis måde skabe en international orkestrering for, at Amerika skal finde tilbage til sin identitet som en stat, der er grundlagt på en Forfatning, og som en republik. For alle vore skæbner afhænger af det.«

Samarbejde i stedet for konfrontation

Det må være målet at gøre en ende på den aktuelle konfrontationspolitik over for Rusland og Kina og i stedet samarbejde med Rusland, Kina, resten af landene i BRIKS-

gruppen og deres allierede i hele verden. Desuden må Vestens sanktioner mod Rusland, som alligevel kun beror på løgne, naturligvis ophæves.

Faktisk ligger der i dette samarbejde en stor mulighed, som har langt større betydning end blot at overleve den aktuelle krise.

»Jeg er virkelig begejstret over det, som BRIKS-staterne gør«, understregede BüSo-formanden. »Det er en totalt ny verden, som giver al mulig grund til optimisme. Projekterne, som igangsættes der, menneskenes optimisme – det er helt fantastisk.«

Men det står også klart for alle, at det måske ikke vil være tilstrækkeligt til at forhindre udslettelsen af den menneskelige art, hvis ikke Amerika kommer tilbage på ret kurs.

»Nødvendigheden af at handle er akut. Finanskarak, faren for en stor krig i Mellemøsten, ændring af situationen i Amerika – alle disse kriser brænder påtrængende på, og jeg kan kun sige: Den eneste mulighed, vi har for at komme ud af denne krise igen, er gennem det program, som vi – BüSo, Schiller Instituttet – har forfulgt igennem 30-40 år, og som nu lykkeligvis bliver virkeliggjort af BRIKS-staterne. Det må Tyskland tilslutte sig, og hvis det gør det, så vil hele Europa følge os. Og så kan vi også håbe på at få en god fremtid. Men at sidde på stakittet, eller kigge frem bag stakittet som tilskuer, det er virkelig den forkerte holdning. Sæt Dem i forbindelse med os, ring til os, og hjælp os med dette paradigmeskifte i Tyskland.«

(Artiklens forfatter Alexander Hartmann er chefredaktør for den tyske avis Neue Solidarität, som er LaRouche-bevægelsens organ i Tyskland. BüSo er forkortelsen for det tyske parti Bürgerrechtsbewegung Solidarität – Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, som har Helga Zepp-

**Radio Schiller den 13.
oktober 2014:
Stop IS gennem at
offentliggøre de 28-sider om
Saudierne**

Did censoring a 9/11 report pave the way for IS?

Link til det 11-minutter-lange Canadian Broadcasting Co. interview with Sen. Bob Graham om at offentliggøre 28-sider fra den amerikanske kongress' rapporten om Saudi Arabiens rolle i 9/11.

**Fra LaRouche-bevægelsen 13.
okt. 2014:
Den vigtigste flanke til
omgående at standse Tredje**

Verdenskrig

Kombinationen af det momentum, der er blevet skabt af Schiller Instituttets konference i Harlem den 11. oktober for frigivelse af de 28 censurerede sider af Kongressens fælles undersøgelsesrapport om 11. september, og de optrappede interventioner fra den ene af formændene for den fælles undersøgelseskomite, Bob Graham, har skabt det, som Helga Zepp-LaRouche i dag kaldte

»den vigtigste flanke for at standse Tredje Verdenskrig.«

På konferencen den 11. okt. var der indlæg fra ledende repræsentanter fra institutionerne, som mobiliserer for frigivelsen af disse sider, som iflg. rapporter skal omhandle Saudi Arabiens finansiering af 11. september-terroristerne. Det omfattede kongresmedlem Walter Jones (R-NC); Senator Richard Black (R) fra Virginia; Terry Strada, en af de nationale formænd for Foreningen af familier og overlevende fra 11. september for retsforfølgelse af terrorisme; samt ledere fra LaRouche politiske bevægelse – Dennis Speed, Diane Sare og Jeffrey Steinberg. Idet den var meget langt fra blot at være en simpel videreformidling af »information«, var konferencen koncentreret omkring skabelsen af en udbredt intervention over for Kongressen og det amerikanske folk, med det formål at afsløre dem, der finansierer terror, som repræsenterer en aktuel trussel mod menneskeheden.

Lignende bestræbelser på at få disse sider frigivet kommer fra Senator Graham, som giver et voksende antal interviews om nødvendigheden af at handle nu for at standse organisationer såsom ISIS.

»Banede censureringen af 11. september-rapporten vejen for ISIS?«

spurgte journalisten fra Canadian Broadcasting Corporation, som interviewede Senator Graham i sidste uge. I sit interview

svarede Senator Graham de facto med et »ja«, og han hævdede, at han var enig med kongresmedlem Lynch fra Massachusetts i, at undertrykkelsen af de 28 sider gav saudierne mulighed for at sprede ideologien om, og finansieringen af, ekstremistgrupper såsom ISIS, uden censur eller trusler om modaktioner.

Lyndon Larouche har længe været forkæmper for det argument, at konsekvensen af ikke at afsløre den kendsgerning, at grupper som ISIS er bevidste redskaber for saudierne og qatarerne, med samt deres sponsorer og allierede i London, udgør en trussel om Tredje Verdenskrig. Denne kendsgerning er nu i stigende grad ved at blive åbenlys. En artikel i London-avisen Daily Mirror fra 12. okt. satte fokus på denne fare med citater fra embedsmænd fra det britiske efterretningsvæsen, som påpegede den kendsgerning, at magtfulde spillere i området, inklusive Tyrkiet, fremmer terroristerne, som sluttelig vil ramme Europa. Som publikationer fra LaRouche-bevægelsen har dokumenteret, så er det faktisk sådanne terrorgruppers mål at ødelægge alle nationalstater, som repræsenterer en trussel mod Det britiske Imperium – i særdeleshed Rusland, Kina og endda USA.

Den afgørende vægtstang for at destruere disse terroristers magt ligger i USA, hvis seneste to præsidenter, Bush og Obama, har mørklagt de 28 sider, og således også terrorens sponsorer. Når amerikanerne gennemtvinger frigivelsen af det, der står på disse sider, kan Barack Obama selv blive afsløret for sine handlinger imod USA og fjernet fra embedet. Det er et nødvendigt skridt for at bringe USA tilbage til sine traditioner som republik – og således ikke blot befri verden for faren for Tredje Verdenskrig, men også åbne op for muligheden for, at landet allierer sig med BRIKS-nationerne, som er i færd med at bygge en ny fremtid for menneskeheden, baseret på de værdier, der ligger i videnskabeligt og teknologisk fremskridt, og som engang var varemærke for den amerikanske republik.

Grundlæggende set går opgaven ud på at uskadeliggøre Det britiske Imperium, som har skabt denne terrorist-svøbe – og som også er ansvarlig for de andre Apokalypsens Ryttere, som nu truer menneskehedens overlevelse, inklusive den kriminelt fejlbehandlede ebola-epidemi og den overhængende, finansielle nedsmeltning.

En sejr i kampen om at frigive de 28 sider udgør den rettidige måde at opnå dette bredere mål på. I betragtning af, at truslen fra alle sider stiger time for time, står det klart, at det er en påtrængende nødvendig hastesag at gøre det.

Schiller Instituttets Ugeavis 42 – 2014

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 12.

okt. 2014:

Vi har et gyldigt koncept, som kan besejre Det britiske Imperiums 'Sorte Død'

Vi balancerer på randen af en global sammenbrudskrise, som hastigt nærmer sig, understregede verdens fremmeste, økonomiske forudsiger, Lyndon LaRouche, i dag. Med mindre der gribes ind for at afspore denne udvikling, så vil det, som menneskeheden står overfor, ikke være forskellig fra den Sorte Død, som i det 14. århundrede tilintetgjorde næsten halvdelen af den europæiske civilisation.

Det britiske Imperiums og dettes Obama-regerings forsøg på at hamre en »bail-in« af deres bankerotte system igennem – som efter planen skal testes i et »finansielt krigsspil«, som britiske og amerikanske, økonomiske embedsmænd på højt niveau vil gennemføre i Washington den 13. oktober – er en politik

»til minde om den Sorte Død, præcist«, understregede LaRouche. »Og der er ingen forskel på det og den Sorte Død.«

»Og det er, hvad vi må kæmpe imod. Der findes ingen risikofri måde at gøre dette på; der er ingen risikofri måde.«

»Vi er nu ved et punkt, hvor vi har et gyldigt koncept som vores politik. Denne politik vil fungere, hvis den får lov til det. Hvis den ikke får lov at fungere, så glem alt. For dette er ligesom tegnet på den Sorte Død. Hvis man ikke i det mindste gør nogle af de ting, som man burde gøre, vil man miste alt det, man altid har ønsket sig. Og faktisk har kun de, der gør dette, fortjent det.«

Selv, mens LaRouche diskuterede denne slagplan med

medarbejdere i løbet af weekenden, marcherede Det britiske Imperiums politik, gående ud på med fuldt overlæg at bringe en Ny Mørk Tidsalder over planeten, ubønhørligt frem. Mens Londons ISIS-terroristhorde fortsat overfalder Kobane i Syrien og Bagdad i Irak, meddelte deres kyssende fætre i Libyen – Ansar al Sharia – at de var få dage fra at overtage kontrollen over Benghazi. Som LaRouche advarede om den 10. okt.,

»Vi står på randen af noget, der er parat til at spredes i hele området. Vi står over for den umiddelbare mulighed for et løbsk horror-show. Obama er ansvarlig for at promovere denne krig i Mellemøsten. Med mindre han fjernes fra embedet eller gøres totalt impotent, er udsigten til at få stoppet spredningen af denne krig ringe.«

Det samme er tilfældet med Ebola-krisen, som hærger ude af kontrol i Vestafrika og nu er begyndt at sprede sig til det europæiske kontinent. I Spanien går sygeplejersker og andre sundhedsarbejdere i panik og melder sig syge eller afviser på anden vis at behandle patienter i karantæne, som muligvis er smittet med Ebola, af frygt for, at de mangler uddannelse, beskyttelsesforanstaltninger og fremgangsmåder, der kan sikre deres eget helbred. Men den spanske regering, ligesom de øvrige, europæiske regeringer, fortsætter med at følge Trojkaens økonomiske politik med ødelæggende, økonomiske nedskæringer, som er i færd med at udslette infrastrukturen inden for sundhedssystemet, så vel som inden for den øvrige, produktive økonomi.«

Dette er også »til minde om den Sorte Død, præcist.«

Men, i lighed med den tidlige Ny Mørke Tidsalder, så kan også denne besejres med en global Renæssance inden for videnskab og klassisk kultur, af den art, som BRIKS med allierede nationer har påbegyndt, centreret omkring idéer, som Lyndon LaRouche og hans medarbejdere har udviklet og promoveret hen over 40 år.

Verden overlever måske ikke, med mindre USA vender tilbage til sin historiske lederskabsrolle, og det betyder at Obama skal væk nu

9. oktober 2014 – Lyndon LaRouche udstedte en stærk advarsel i onsdags om, at hele Sydvestasien står på randen af en total eksplosion, hvis det lykkes Islamisk Stat (IS) at tage fuld kontrol over den kurdiske by Kobani. IS-styrker har allerede besat dele af byen, og de modtager fuld støtte fra den tyrkiske Erdogan-regering til deres folkemorderiske angreb på den syrisk-kurdiske by med 40.000 indbyggere. Amerikanske og regionale kilder, som har kendskab til belejringen, advarer om, at IS' totale overtagelse af Kobani kunne føre til et kurdisk folkemord.

Tyrkerne fremhjælper kynisk IS' angreb på kurderne som en del af deres generelle støtte til jihadisterne for at forhindre nogen som helst kurdisk sejr, som kunne føre til krav om større autonomi. Tyrkerne har lukket grænserne for kurdiske forstærkninger, der forsøger at nå frem til Kobani, før en massakre finder sted. Erdogan promoverer en flyveforbudszone over dele af det nordlige Irak, som beskrives som en plan for at »palæstinisere« kurderne ved at genne dem ind i tyrkiskkontrollerede flygtningelejre. Han går fortsat ind for afsættelsen af Assad, og er mere end villig til at bruge Islamisk Stats terror som rambuk.

Vicepræsident Joe Biden havde ret, da han sagde, at Tyrkiet, Qatar, Saudi Arabien, De forenede arabiske Emirater – eller de såkaldte »allierede« i kampen mod IS – faktisk er dem, der mest fremhjelper IS. Han undlod at nævne præsident Obama, hvis betagelse af det Muslimske Broderskab var et væsentligt element i våbensmuglingen fra Benghazi til de syriske oprørere. Obama er stadig i seng med det Muslimske Broderskab, hvilket blev bevist under hans nylige møde i New York med den egyptiske præsident al-Sisi, hvor han, iflg. rapporter fra officielle, egyptiske nyhedsbureauer, lagde pres på den egyptiske leder for at arbejde sammen med det Muslimske Broderskab og genindsætte dem på den egyptiske, politiske scene.

Lyndon LaRouche advarede om, at hvis denne IS-tyrkiske-saudi-plan gennemføres, vil det føre til generel krig, som vil trække USA, NATO, Rusland, Kina og andre med ind. Det kunne udvikle sig til en udslettelseskrig.

Denne umiddelbare fare, kombineret med hele det transatlantiske finanssystems accelererende sammenbrud, betyder, at præsident Obama må fjernes fra embedet, før disse kriser bryder ud for fuld kraft. Højtplacerede embedsfolk fra Asien og Rusland har ligeud indrømmet, at verden har kurs mod en total katastrofe, med mindre USA vender tilbage til sin historiske rolle som en ledende kraft for det gode i verden. Siden ikke senere end slutningen af 1990'erne, da angrebet om at stille Bill Clinton for en rigsret blev lanceret, har USA fra den øverste ledelse og nedefter været et instrument for den britiske imperie-dagsorden med massefolkemord på befolkningen. Nu er de kombinerede kriser nået til et tidspunkt, hvor USA enten ændrer kurs – med afsættelsen af Obama som første skridt – eller også er en global katastrofe næsten sikker.

Det er fuldstændig åbenlyst, at den amerikanske økonomi har været udsat for et sammenbruds spærrehjul, siden det seneste IMF/Verdensbankmøde i Washington i april 2014. Siden Obama

tiltrådte embedet i januar 2009, er Federal Reserves bundlinje på regnskabet gået fra 800 millioner dollars til 5 billioner dollars på grund af galskaben med kvantitativ lempelse og den generelle bailout (statslige bankredningspakker). Denne junkportefølje er værdiløs og vil aldrig kunne sælges uden at udløse en total nedsmeltning. Federal Reserve er bankerot og er blevet forvandlet til en »dårlig bank« med en beholdning af værdiløse papirer. Og nu indlader ECB sig på samme kurs – for at dække over den kendsgerning, at hver eneste, større, europæiske bank er bankerot. Om få uger bliver resultaterne fra den såkaldte »stress test« offentliggjort af ECB, og de løber om kap for at opkøbe den værdiløse gæld, så nogle få, europæiske banker kan bestå testen. Dette er totalt vanvid.

Det er en almindelig kendt hemmelighed, at faldet i arbejdsløshedstallene i USA udelukkende er et resultat af, at folk i den arbejdsdygtige alder er droppet ud af arbejdsstyrken, fordi de er langtidsledige. Ud af den amerikanske befolkning i den arbejdsdygtige alder har 62,7 % et arbejde, det laveste tal i årtier.

Spærreilden af angreb mod præsident Obama intensiveres i takt med, at hans krigsplaner imod Islamisk Stat disintegrerer for hver dag, der går, og i takt med, at demokrater, der stiller op til valget i november, undgår ham fuldstændigt. Obama har af kandidater fra det demokratiske parti fået at vide, at han ikke er velkommen – han bør rejse penge ved private begivenheder til samme formål, men skal holde sig fra demokratiske kandidater – fordi han repræsenterer dødsrykset. I sidste weekend, hvor han sagde, at hans politik var »på valg til november«, gik selv hans loyale David Axelrod (Obamas kampagneleder for genvalg i november, -red.) på nationalt Tv for at opfordre ham til at tie stille.

Obama har begået en hel stribe af forbrydelser, som berettiger til at stille ham for en rigsret, inklusive hans fortsatte afvisning af at gå til Kongressen for at få bemyndigelse til den igangværende krig i Irak og Syrien. Tiden er inde til at

fjerne ham fra embedet nu.

Fra LaRouche-bevægelsen 10. okt. 2014: For at undgå global krig, må Obama stoppes nu

Det østlige Middelhavsområde er på randen af en eksplosion, som hastigt kunne føre til en spredning af krigen, der ville trække alle verdens store magter med ind – inklusive de tre atomvåbenmagter, USA, Rusland og Kina.

Det NATO-allierede Tyrkiet støtter åbenlyst Islamisk Stats aktuelle offensiv imod den kurdiske by Kobani og har blokeret for, at kurdiske kæmpere fra Syrien og Irak kunne yde forstærkning til de lokale, kurdiske kæmpere. Embedsmænd fra Pentagon, som briefede medierne onsdag, indrømmede ligeud, at den amerikanske bombekampagne alene ikke kan forhindre Kobanis fald og en overhængende massakre på den kurdiske befolkning i byen, der har 45.000 indbyggere.

Tjetjenske terrorister, som er veteraner fra de to, tjetjenske krige mod Rusland, er blandt de ledende, militære officerer i Islamisk Stat, hvor der nu er flere end 1.000 tjetjenere, der kæmper i Irak og Syrien under Islamisk Stats sorte flag. En ledende, tjetjensk IS-kommandør, kendt som »Omar tjetjeneren«, pralede åbenlyst med, at Islamisk Stats ultimative mål er Rusland og præsident Putin.

Under diskussioner med medarbejdere torsdag advarede Lyndon LaRouche om, at verden står over for en katastrofe i

Mellemøsten i de næste to uger, og han opfordrede indtrængende til, at dette forhindres for enhver pris. Det første, uopsættelige skridt til forhindring af dette er fjernelsen af præsident Obama fra embedet.

»Vi er på randen af noget, der er parat til at sprede sig til hele regionen. Vi står over for den umiddelbare mulighed for et horror-show, der løber løbsk«, advarede LaRouche. »Obama er ansvarlig for at promovere denne krig i Mellemøsten. Med mindre han fjernes fra embedet, eller han gøres totalt impotent, er udsigterne til at forhindre denne krig i at spredes ringe.«

LaRouche stillede følgende spørgsmål til det amerikanske folk og til verdens ledere:

»Er I i stand til at handle rigtigt, så I yder jeres bidrag til at forhindre denne kommende krig, før den begynder?«

Obamas medskyldighed i dette overhængende krigsudbrud er veldokumenteret. I mere end et år ignorerede han advarslerne om Islamisk Stats (IS's) voksende magt, advarsler, der kom fra hans generalstab, Forsvarets Efterretningstjeneste og selv fra den tidligere irakiske premierminister al-Maliki, som under et møde i Det hvide Hus i november 2013 indtrængende bad Obama om at lancere bombetogter mod ISIL-mål. Det var flere måneder, før IS-offensiven begyndte i Fallujah og Ramadi.

Ved at gøre Rusland og Kina til mål, og ved at nægte at inkludere Iran og Syrien i den såkaldte koalition imod Islamisk Stat, har Obama lukket døren til den eneste, levedygtige mulighed for at besejre jihadisterne i tide. Den tidligere russiske ambassadør Veniamin Popov gentog LaRouches advarsel og advarede om, at

»Kun det internationale samfunds og de store, globale magters fælles indsats kan bane vejen for en sejr over Islamisk Stat (IS), og enhver anden strategi er nytteløs.«

Obamas afvisning af at handle mod IS genspejles i hans afvisning af at tage alvorlige skridt til handling imod det oprindelige udbrud af Ebola i Vestafrika. Ved at vente i månedsvis, mens sygdomskursen kom ud af kontrol, sikrede han den pandemi, som nu ikke alene Afrika, men også Vesteuropa og USA konfronteres med. Obamas handlinger er i overensstemmelse med det britiske monarkis politik for systematisk folkemord og befolkningsreduktion.

LaRouche gav udtryk for, at han var sikker på, at man ved at fjerne Obama fra embedet nu kunne samle en ny, effektiv kombination omkring et nyt præsidentskab, som var allieret med de førende nationer på den vestlige halvkugle og i verden. USA bør bakke fuldstændig op om BRIKS-initiativet, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank og Kinas, Indiens, Ruslands, Argentinas, Egyptens og andre nationers bestræbelser på at bygge en ny, global sikkerhedsarkitektur, baseret på menneskehedens fælles interesser, som kun kan opnås gennem nationernes integration og samarbejde.

»Det må lykkes for os på de amerikanske kontinenter – at opbygge en enhed på de amerikanske kontinenter som sådan«, erklærede LaRouche.

»Vi må skabe en bastion, sammen med Asien, som et bolværk til forhindring af det kaos, som vi er i umiddelbar fare for at blive kastet ud i.«

LaRouche sluttede sin dialog med medarbejderne med den følgende, ligefremme vurdering:

»Obama må nærmest omgående smides ud, eller også vil ingen bønner hjælpe. Det er kendsgerningen.«

Danmarks første astronaut Andreas Mogensen: EIR interview

Link to the video of the press conference in english. EIR questions start at 47 min.

Press conference with Andreas Mogensen and ESA's Nigel .., Oct. 10, 2014, , including three questions from EIR, Executive Intelligence Review's Michelle Rasmussen, International Press Center, Copenhagen

Privat interview på dansk: 10 min.

**Følgende flyveblad fra
LaRouche
Politiske Aktionskomite
(LPAC) vil blive uddelt
fra i dag (9. oktober) i
Washington, D.C.:**

Et valg mellem to systemer, og liv eller død

I denne uge, hvor G-20-landene og Den internationale Valutafond/IMF og Verdensbanken mødes i Washington, D.C., vil BRIKS mødes på sidelinjen for at drøfte den fortsatte gennemførelse af BRIKS' Nye Udviklingsbank, som for nylig blev dannet i juli måned på BRIKS-topmødet i Brasilien. Der er således i denne uge en fortælling om to systemer i én by. Det repræsenterer som sådan det, som den tyske digter Friedrich Schiller beskrev som »et svangert øjeblik«, et øjeblik, hvor der enten opstår et lederskab, som kan fremme menneskeheden, eller hvor manglen herpå vil resultere i menneskehedens tragiske ødelæggelse.

Kendsgerningen, som alt for mange mennesker nægter at erkende, er, at det transatlantiske område udgør et døende system, som fortsat forsøger at påtvinge sig resten af verden. Systemet med IMF/Verdensbanken har for længst forladt Franklin D. Roosevelts plan om at anvende Det amerikanske Systems metoder for økonomisk udvikling efter Anden Verdenskrig som modsætning til Det britiske Imperiums system med folkedrab. Sidstnævnte systems fortsatte eksistens frembringer blot endnu værre mareridt med nedskæringspolitik, der fører til folkedrab, epidemiske sygdomme og nye, evindelige krige for hver dag, der går. Det er et anti-humant system, som står i total modsætning til menneskehedens sande formål, som er at udvikle og anvende menneskehedens kreative evner til at mestre universets love og udøve herredømme over det fysiske univers gennem videnskab og teknologi.

Som modsætning til dette mareridtsagtige, døende system er et nyt, globalt system ved at vokse frem, centreret omkring BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydamerika). Konfronteret med den kendsgerning, at systemet med IMF/Verdensbanken nægter at vende tilbage til hensigten med Roosevelts Bretton Woods-

system efter Anden Verdenskrig, har disse nationer taget føringen og skabt pødekrydstallen til et Nyt Bretton Woods-system, som Lyndon LaRouche længe har været fortaler for, for at erstatte det finansielt og moralsk fordærvede, bankerotte IMF/Verdensbank-system. (Se: LaRouches 40 Year Record, A New International Economic Order, på LaRouchePAC.com.) Til dette formål skabte BRIKS, på det nylige topmøde i juli i Fortaleza, Brasilien, den Nye Udviklingsbank, som BRIKS yderligere vil drøfte i denne weekend i Washington, D.C.

Siden da har BRIKS ført en global kampagne for ikke alene at udvikle deres egne nationer og folk, men også tilbyde resten af verden muligheden for at virkeliggøre deres forhåbninger om udvikling. Andre nationer med sande ledere, der har forpligtet sig både over for deres egne befolkninger og menneskeheden generelt, såsom Argentina og Egypten, er gået med i kampen, selv om de ikke formelt er medlemmer af BRIKS.

Alt imens den transatlantiske sektor og Japan har forladt videnskab og teknologi, og dermed en fremtid for menneskeheden og især for unge mennesker, der nu lider under kronisk arbejdsløshed, så har BRIKS-nationerne og deres ledere forpligtet sig til en politik for udvikling. Den indiske premierminister Narendra Modi har netop opfordret til en massebevægelse i traditionen efter Mahatma Gandhi og Martin Luther King, Jr., som denne gang er helliget udvikling. Det er ikke alene lykkedes inderne at opsende en satellit i kredsløb om Mars i første forsøg, men også at lancere et program med navnet INSPIRE for at opmuntre unge indere til at deltage i deres rumprogram. Kineserne har forpligtet sig til et måneprogram, der er orienteret mod minering af helium-3 som brændstof til brug for fusionskraft. Dette repræsenterer som sådan en forpligtelse til at beherske solsystemets love, noget, som USA fuldstændig har forladt, siden mordet på John F. Kennedy.

Det, der som helhed karakteriserer BRIKS, er ikke geopolitik, som det er tilfældet med USA, Europa og Japan under Det

britiske Imperiums dominans. Alt imens Vesten faktisk har forladt principperne i den Westfalske Fredstraktat om at handle i overensstemmelse med »fordelen for den anden«, et princip, som bragte en afslutning på 30-års krigen i 1600-tallet, så har BRIKS-nationerne genoplivet dette princip i form af kreativitet som sådan for andre.

Konfronteret med et moderne udtryk for Apokalypsens Fire Ryttere – finanskollaps, epidemiske sygdomme, hungersnød og evindelig krige, som fører til termonuklear udslettelse – er der kun én løsning. Vesten, med USA i spidsen, må erkende, at det er faret vild og har mistet det himmelske mandat. Vi må vende tilbage til vore bedste traditioner, fra Franklin D. Roosevelt, John F. Kennedy, Abraham Lincoln og De grundlæggende Fædre. Vi må atter blive et håbets fyrtårn og et frihedens tempel for verden.

Vi i USA må ophøre med at undgå virkeligheden og holde op med at lyve for os selv, eller også vil vi, ligesom skuespilleren i en klassisk tragedie, dø som følge af vore egne selvdestruktive illusioner og fejhed. Valget er sluttelig vores! Vi må sætte en stopper for kasinoøkonomien, som har gjort nogle få uanstændigt rige, alt imens det har kastet milliarder af mennesker ud i fattigdom. Vælg i stedet at gå med i BRIKS, for fred baseret på udvikling!

Det britiske Imperiums værste mareridt:

Argentina vil nationalisere kornhandelen

6. oktober 2014 – Præcis, som Lyndon LaRouche og hans medarbejdere advarede om i deres offentliggørelse fra 22. august, har Argentina responderet til den vedholdende finansielle krig, som føres imod landet af gribbefondene og deres imperiestøtter, med tiltag for at nationalisere, eller strengt regulere, kornhandelen, til skade for Imperiets kornkarteller.

Nogle nyhedsmedier hævder, at disse initiativer er handlinger fra en »desperat« præsident Cristina Fenandez de Kirchner. Faktisk stemmer de overens med den nationalistiske politik, som Peron-regeringer historisk har vedtaget, stillet over for Imperiets forsøg på at ødelægge nationalstaten. Den Nationale Kornstyrelse blev etableret i 1933 for at beskytte landbrugspriser, men under sin regering 1946 – 55 moderniserede gen. Juan Peron styrelsen som Argentinas Institut for Promovering af Handel for at nationalisere og kontrollere kornhandelskæden, inklusive transport, udskibning, kornsiloer og havne, idet han tog dem ud af kartellernes hænder.

Nye lovforslag har været under udarbejdelse i nogen tid, men anses nu for at haste i betragtning af, at producenter nægter at frigive halvdelen af sojahøsten 2013 – 2014 til eksport for at fremtvinge en devaluering, og således fratage landet fremmed valuta til 10 mia. dollars. I henhold til MDZ den 4. okt. har regeringen mistanke om, at de store karteller – Cargill, ADM, Bunge og Dreyfus, blandt andre – står bag producenternes sabotage.

Et lovforslag, som allerede er blevet forelagt Landbrugskomiteens Deputeretkammer og forventes snarest at blive debatteret i Parlamentet, ville skabe Argentinas

Institut for Marketing af Korn til at kontrollere alle aspekter af den hjemlige og udenlandske handel med korn og lignende produkter og tilsætninger (såsom energi og gødning, -red.), for at »garantere den hjemlige forsyning« og etablere en politik over en længere periode for sektoren for at forhindre producenter i at kunne tilbageholde eksport. Lovforslagets ophavsmand, parlamentsmedlem Adriana Puiggros, sagde til Noticias Argentinas, at selv om man har gennemført en hårdere kontrol i de seneste år, vil den statslige enhed, som hun foreslår, dæmme op for kartellernes magt, som nu fastsætter priser og kontrollerer tilgangen af fremmed valuta til landet.

Et yderligere lovforslag skal efter sigende ligge på Cristina Fernandez' skrivebord, rapporterer MDZ, med Gran Makro-gruppen af unge økonomer, der er tilknyttet den regeringsvenlige La Campora-gruppe, som ophavsmænd. Lovforslaget opfordrer også til dannelsen af et statsligt selskab, som ville konkurrere med de nuværende kornopkøbere ved at tilbyde små og mellemstore producenter en mere konkurrencedygtig handelsvaluta end den aktuelle »sojadollar«, såvel som også en eksportskat, der er 5-10 points lavere end den aktuelle 35 % skat, og ville således give regeringen mulighed for direkte at kontrollere 40 % af høsten.

Foto: Den argentinske præsident Cristina Fernandez de Kirchner

Schiller Instituttets Ugeavis

41 – 2014

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 6. okt. 2014: Kampen om et nyt, globalt system, som vi har været spydspids for i mere end 40 år, står nu for at bære frugt

Helga Zepp-LaRouche understregede i går, at alt afhænger af at få USA til at vende tilbage til det paradigme, som eksisterede, før John F. Kennedy blev myrdet; at USA vender tilbage til at være en republik. Vi befinder os i øjeblikket ved det, som Friedrich Schiller kaldte »et svangert øjeblik« i historien, hvor civilisationens fremtid afhænger af lederskab.

Kampen om et nyt, globalt system, som Lyndon LaRouche har været spydspids for i mere end 40 år, står nu for at bære frugt.

Helga understregede vigtigheden af den tidligere schweiziske parlamentariker Jean Ziegler's udnævnelse til chef for FN's Menneskerettighedskommission til undersøgelse af gribbefondenes rovgriske aktiviteter, som nu hærger Argentina og andre nationer. Ziegler har undersøgt kriminelle bankaktiviteter i årevis. Helga kaldte hans udnævnelse for »en

bombe« og citerede fra en af hans bøger med titlen, »Vi lader dem dø«, en henvisning til finansoligarkiets overlagte politik, som har forårsaget massehungersnød.

Andre betydningsfulde udviklinger i kampen for udvikling inkluderer resultatet af det brasilianske præsidentvalg den 5. oktober. Den brasilianske præsident Dilma Rousseff vandt første valgrunde med 41 % af stemmerne. Aécio Neves blev nummer to med 35 %. Der bliver nu kampvalg mellem de to den 26. oktober. Det er meget bemærkelsesværdigt, at Marina Silva, Det britiske Imperiums miljøforkæmper, kom ind på en tredjeplads med kun 21 %. Disse valgresultater betyder, at Brasilien er sikkert placeret i BRIKS og det nye, globale system, baseret på udvikling, som nu er ved at vokse frem.

Ligeledes af stor betydning ifølge Lyndon LaRouche er forskellige udviklinger omkring Nord- og Sydkorea. Under FN's nylige generalforsamling opfordrede Nordkoreas udenrigsminister til en genforening af Nord- og Sydkorea på basis af et forbund. Den 4. oktober var der et møde i Incheon mellem højtplacerede sydkoreanske og nordkoreanske regeringsemedsfolk, og et nyt møde er aftalt til slutningen af oktober eller begyndelsen af november.

Samtidig ankom den nordkoreanske udenrigsminister til Moskva den 30. september til et 10-dages besøg, hvor begge sider skal diskutere en forøgelse af handelen mellem Rusland og Nordkorea samt diverse udviklingsprojekter i forbindelse med BRIKS.

Lyndon LaRouche kommenterede, at

»der foregår noget meget interessant. Der er en sandsynlighed for, at de to Koreaer kommer frem til et fredsarrangement.«

I USA fortsætter en gruppe på 20 til 50 kongresmedlemmer med at organisere en bestræbelse, bag scenen, på at erstatte John Boehner som formand for Repræsentanternes Hus. Lyndon LaRouche sagde i går, at fjernelsen af Boehner er

»et hovedspørgsmål. Hvis Boehner bliver smidt ud, kan vi bringe en ny politik ind. Dette er meget vigtigt. Boehner fungerer blot som den, der 'holder salgstalen', men han er meget aktiv.«

Billede: Jean Ziegler

Premierminister Modi starter sin Mann Ki Baat-dialog med 1,25 mia. indere

3. oktober 2014 – På den indiske religiøse festdag for Dussehra, i dag, gik den indiske premierminister Narendra Modi på national radio for at fortælle 1,25 mia. indere sine mann ki baat-ord (»ord fra mit hjerte«). Radiofrekvensen, som iflg. All Radio India når ud til 99,19 % af landets befolkning, bliver hans måde at kommunikere på, sagde Modi. Han vil efterfølgende tale til nationen over radioen i ca. 15 min. hver søndag.

I dagens mann ki baat sagde Modi, at alle skulle vide, at Indien tilhører alle indere. Med henvisning til fysisk handicappede børn sagde han, at de burde være en del af rejsen mod udvikling, da nationen tilhører alle.

»De er ikke blot deres familiers, men hele samfundets ansvar«,

sagde han. Han støttede også en idé om, at han vil afholde sportsbegivenheder for disse børn og sørge for, at han personligt overværer dem.

Desuden sagde han til inderne, at de aldrig skulle tro på, at de var svage.

»1,25 mia. indere er velsignet med stor dygtighed og styrke. Alt, hvad vi behøver, er at forstå vores styrke. Vore videnskabsfolk har jo gennemført en succesrig Marsmission til de laveste omkostninger. Der er intet i vejen med vore evner. Vi har blot glemt vores styrke. Vi har glemt os selv, som om vi var blevet modløse. Mine brødre og søstre, det kan ikke være rigtigt«, sagde han. »Vi må have en bedre selvforståelse og integrere vore styrkeområder. Vi mangler ikke styrke. Vi må reorganisere vores interne styrkeområder«,

sagde premierministeren, mens han fortalte en historie i samme tradition som Æsop, om Swami Vivekananda om, hvordan en løve, der var opvokset hos får, genopdagede sin taperhed, efter den kom i forbindelse med en anden løve.

Han meddelte ligeledes over radioen, at han har lanceret en »Rent Indien«-kampagne, et af Ghandis primære mål, og opfordrede dernæst indtrængende inderne til at købe mindst en khadi, den manuelt betjente væv, som en hyldest til Gandhiji, som under den britiske Raj organiserede boycott af klæde, importeret fra England, og begyndte at fremstille sit eget tøj ved at bruge en spinderok.

»Sådan tændes rigdommens lampe i fattigmands hus«, sagde Modi.

Billede: Folk der lytter til Premierminister Modis Baan-ki-baat

Fra LaRouche-bevægelsen 3. okt. 2014:

Lad os slutte os til premierminister Narendra Modi i Mahatma Gandhis ånd

Økonomen Lyndon LaRouche har i de sidste 40 år beviseligt kæmpet for at frembringe et nyt paradigme for menneskeheden og genindføre de store idéer fra store, klassiske og kulturelle renæssancer, som har været rygraden i alle store kulturer. LaRouche og hans bevægelse anfører kampen i USA for at få USA til at tilslutte sig BRIKS-nationerne, for at knuse den onde politik, som Det britiske imperium står for, og som Gandhi søgte at gøre en ende på – det imperium, som stadig væk i dag er vores fjende. Obamas politik med krig og fascistiske nedskæringer dikteres af de finansielle kræfter, som kontrollerer dette imperium, kræfter, som arbejder på at ødelægge BRIKS.

På LaRouchePAC's Politiske Komites vegne udstedte Kesha Rogers følgende appel om at handle til det amerikanske folk i dag. Apellen gælder lige så godt for andre nationer i det transatlantiske område.

2. oktober 2014 – I Mahatma Gandhis ånd, lad os slutte os til premierminister Modi: »Lad os gøre udvikling til en massebevægelse.«

I sin tale i Madison Square Garden i New York videreformidler Indiens premierminister Narendra Modi ånden fra den store, indiske leder og frihedskæmper, Mahatma Gandhi. Modi erklærer,

»Mahatma Gandhi gjorde kampen for uafhængighed til en massebevægelse. Lad os gøre udvikling til en massebevægelse.« Han fortsætter, »I 2019 fejrer Indien Gandhis 150-års fødselsdag. Han skænkede os uafhængighed. Hvad skænkede vi ham?«

Det er den udfordring, som ikke blot indisk-amerikanere, men alle amerikanere må respondere til.

Denne mission for en massebevægelse for udvikling blev yderligere defineret i Modis tale til en forsamling af tusinder af unge mennesker, som repræsenterede forskellige nationaliteter og etniske tilhørsforhold, over for hvem Modi erklærede:

»Der er nogle, som mener, at verden forandres af de gamles visdom. Jeg mener, at ungdommens idealisme, nytænkning, energi og 'jeg kan'-holdning er endnu mere magtfuld.«

I beskrivelsen af sine håb for Indien forestiller Modi sig, at

»800 millioner unge mennesker, som tager hinanden i hånden for at transformere nationen ... Løfte mennesker ud af fattigdommen; gøre rent vand og sanitære forhold tilgængelig for alle; gøre sundhedsydelse tilgængelig for alle. Og skaffe tag over alles hoved.«

Kampen for udvikling er blevet den mission, som karakteriserer fremtiden for unge mennesker, ikke blot i Indien, men også i alle de ledende nationer i BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika). De har, sammen med andre nationer i hele Sydamerika og Sydvestasien, gjort bygningen af store projekter, jobs til de unge og videnskabeligt fremskridt til nøglen til at løfte deres unge mennesker ud af håbløshed. USA og nationerne i hele det transatlantiske område har vedblivende nægtet ungdommen i deres nationer en fremtid, med en arbejdsløshedsprocent på nu over 50 % blandt de unge i Grækenland, Spanien og Italien, de såkaldte udviklede lande.

Økonomen Lyndon LaRouche har i de sidste 40 år beviseligt kæmpet for at frembringe et nyt paradigme for menneskeheden og genindføre de store idéer fra store, klassiske og kulturelle renæssancer, som har været rygraden i alle store kulturer. LaRouche og hans bevægelse anfører kampen i USA for at få USA til at tilslutte sig BRIKS-nationerne, for at knuse den onde politik, som Det britiske imperium står for, og som Gandhi søgte at gøre en ende på – det imperium, som stadig væk i dag er vores fjende. Obamas politik med krig og fascistiske nedskæringer dikteres af de finansielle kræfter, som kontrollerer dette imperium, kræfter, som arbejder på at ødelægge BRIKS.

Amerika må tilslutte sig BRIKS og andre allierede nationer over hele verden for at knuse dette imperium, én gang for alle.

Mens det indiske samfund forbereder sin hyldest i anledning af den store, indiske leder og frihedskæmper Mahatma Gandhis 145-års fødselsdag, med en uges skønne og intense festligheder, fredsmarcher og lysceremonier over hele verden, kunne kraften og ånden fra Gandhis kamp ikke give en sandere genlyd end den, som nu reflekteres af BRIKS og dets allierede nationer i deres søgen efter fred gennem videnskabeligt fremskridt og økonomisk udvikling.

Vi må i dag respondere på den udfordring, som premierminister Modi har præsenteret os for. Hvad vil vi skænke Gandhi? Hvad vil vi skænke fremtiden? Lad os genkalde os den store, amerikanske frihedskæmper Martin Luther Kings ord, hvor han engang sagde:

»Hvis menneskeheden skal gøre fremskridt, kommer man ikke uden om Gandhi. Han levede, tænkte og handlede under inspiration fra visionen om en menneskehed, som udviklede sig hen imod en verden i fred og harmoni. Hvis vi ignorerer ham, gør vi det med fare for os selv.«

TEMA-ARTIKEL: Hvorfor vi er ved at tabe kampen mod Ebola

– I takt med, at den dødelige Ebola-epidemi i Vestafrika breder sig, har den fuldstændig overvældet og overhalet de humanitære hjælpegrupper, og regeringens allerede skrøbelige sundhedssystemers, kapacitet til at behandle de syge og begrænse spredningen. Faktisk er det modsatte tilfældet. Spredningen af sygdommen og de heraf følgende dødsfald vokser eksponentielt.

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 2. oktober 2014: Saml kræfterne på Jorden, som Kepler gjorde det for Solsystemet

Onsdag, den 1. oktober 2014 – I en række erklæringer den 30. september, efter at dommer Thomas Griesa fra New York på absurd vis havde afsagt dom over den argentinske nation for at vise foragt for retten (hans ret), kom Argentinas præsident Cristina Fernandez med spiddende fordømmelser af

Obamaregeringen, dens allierede gribbefonde og disses lokale samarbejdspartnere i Argentina, for forsøg på at destabilisere eller vælte hendes regering. Hun spurgte, med hvilken ret en amerikansk domstol kan intervenere i Argentinas forfatningssystem, som er direkte modelleret efter det amerikanske, og diktere, hvad landets Kongres må og ikke må?

»Fremragende«, sagde Lyndon LaRouche. »Vi bør udbrede dette internationalt.«

Præsident Fernandez advarede, med rette, om, at disse imperiekræfter endda kunne gå så langt som til at arrestere eller myrde hende.

»Hvis de vil skabe et permanent, blodigt spørgsmål, er det sådan, de kan gøre det«, lød LaRouches respons. »Det er sådan, de vil tabe kampen. De vil gå ned; det kan ikke stoppes. Dommerne og de, som er involveret, vil blive hårdt straffet, fordi de begår en forbrydelse, et bedrageri. Og den kendsgerning, at de begår bedrageri i den amerikanske regerings navn, gør det ikke til et mindre bedrageri. Disse fjolser begår stadig denne løgn, dette bedrageri. Selve den påstand, at disse dommere skulle have nogen jurisdiktion [i denne sag], er i sig selv et bedrageri. Det ene bedrageri, som tager det næste med sig. Og det værste ved disse dommere er, at de er 'uspiselige'. Man ville ikke ønske at 'spise' dem, selv om de var 'spiselige'!«

På en anden, relateret front er det blevet meget klart, at Obamas kampagne med luftkrig »mod ISIS« er fuldstændig mislykket. ISIS har igen jaget den irakiske hær på flugt vest for Bagdad to gange i den forløbne uge, på trods af bombningen, og står for at indtage den vigtige by Kobane i Syrien på grænsen til Tyrkiet, med tyrkisk meddelagtighed, på trods af, at de amerikanske og britiske bombetogter har sigte på angriberne. Nogle af årsagerne er helt åbenbare, andre mindre åbenbare, men denne skarpe fiasko, som kun vil blive værre, viser atter engang, at Bagdad ikke kan forsvares under

den aktuelle politik, som seniorveteran-efterretningsmanden Pat Lang antydede på sin webside i dag.

»Dette flytter konflikten meget tæt på Rusland; det er implikationen heraf«, sagde LaRouche.

Og dernæst:

»Dette er Obama, uanset forklædningen«, fortsatte LaRouche. »Han er den, der har udtænkt det; han har ansvaret, uanset det lyssky dække, denne gang. Dette er hans plan; han var specifik, ligesom hans udenrigsminister. Takket være Obama er der INGEN effektiv styrke imod ISIS.«

Idet han gik over til et bredere fokus, sagde LaRouche,

»At bringe de nødvendige kræfter sammen her på Jorden, som Kepler gjorde det for Solsystemet: det er den nødvendige politik; det må den være. For USA er ingenting værd, hvis vi ikke gør dette.«

»Det må gøres. Et skridt ud fra ærligt mod af denne art fra USA – for hvis man ikke på et tidspunkt går op imod det, som er deciderede skurkestreger, hvor meget ære har vi så tilbage?«

»Vi må leve op til denne udfordring. Vi må imødegå den på en passende måde. Hvilket i virkeligheden vil sige: på en effektiv måde. Ikke på en skødesløs måde: at gøre sagen klar, punkt for punkt, og fordømme fiaskoerne og fejltagelserne punkt for punkt; og sørge for, at det holder.«

»Det, som [den indiske premierminister] Modi gjorde på Manhattan, er en stor præstation for hele menneskeheden. Der er ingen, der retmæssigt kan klandre ham for dette«, insisterede LaRouche.

TEMA-ARTIKEL:

BRIKS i bevægelse for at danne et nyt, internationalt samfund

Den amerikanske regering og de fleste europæiske regeringer, med samt deres lydige pressetjenester, har i løbet af de seneste uger fokuseret på, at præsident Obama hævder at være i besiddelse af kongelig magt til at føre krig i Irak, Syrien, Ukraine og hvor det i øvrigt passer ham, samt på NATO's farlige, bombastiske deklamationer om en russisk »invasion« af Ukraine, kombineret med trusler om, at »det internationale samfund« vil svare igen med endnu flere, selvdestruktive sanktioner og en massiv, militær opbygning omkring Ruslands og Kinas grænser.

Download (PDF, Unknown)

Bolivias Morales: Krig som

svar på krig er ikke fred; Vi må ændre systemet

30. september 2014 – Den bolivianske præsident Evo Morales talte, i sin tale til FN's Generalforsamling den 24. september, med navns nævnelse om præsident Barack Obamas »fanatiske« krigsmageri og erklærede, at der må sættes en stopper for gribbefonde-kapitalismen og dennes politik med »krig som svar på krig«, hvis dette skal blive det Fredens Århundrede, som vi behøver.

»Løsningen af alvorlige, sociale uligheder og basale tjenesteydelser, så som vand, elektricitet, telekommunikation, basal sanitet i tillæg til uddannelse og sundhedsvæsen, må være en grundlæggende menneskeret«, erklærede Morales. »Den allestedsnærværende magt, som findes hos ågerkarlebankerne, der profiterer på forbrugerisme og sult, er de såkaldte 'gribbefonde' udtryk for; de er agenter for finansiel udplyndring, som lever af spekulation og plyndrer udviklingslande ustraffet, stjæler brød fra de fattige, afpresser og svindler, med hjælp fra kapitalismens juridiske systemer.«

»Udryddelse af finansiel kolonialisme« hedder den nødvendige ændring af den internationale, finansielle arkitektur, sagde han. Uden at ændre denne arkitektur får vi hverken en afslutning på sult og fattigdom, eller på »den geopolitiske magt, som indehaves af de store magter og selskaber, som fremmer konflikter for at sikre deres imperiale eller neokoloniale interesser.«

USA's invasion af Irak, baseret på en løgn, er det, der »førte til en terrorgruppe kaldet Islamisk Stat, som har bragt Irak ind i en ny krig, som er en trussel mod hele området«, anklagede han.

»Krig som svar på krig er ikke det samme som fred. Det er en korrump formel. Det er en formel for død og endeløse konfrontationer. Vi må løse de strukturelle årsager til krig: marginalisering, fattigdom, manglen på muligheder, kulturelle, politiske og sociale deportationer, territoriel udnyttelse og udplyndring, nådesløs kapitalisme og overnationale interessers diktatur.«

»Hvert år hører vi fra hr. Obama den samme krigstale, den samme, arrogante tale og trusler mod verdens folkeslag. Dette er også en tale om fanatisk ekstremisme ...«

»Dette er Fredens Århundrede, men en fred baseret på suverænitet, på folkenes frihed og ikke det frie markedes frihed. Dette er århundredet for enighed om frihed og liv og fred, ikke enighed om frihed til at handle med liv. Der bliver ingen harmoni, hvis imperiernes og deres fornyede kolonialismes arrogance forfølger, fængsler og myrder mennesker, kulturer og verdens befolkninger ...«

»Finanssektorens imperium, markedernes imperium og våbenindustriens imperium må ophøre at eksistere for at bane vejen for Livets visdom og Livet i fred og harmoni.«

Billede: Evo Morales taler i FN

Helga Zepp-LaRouches tale på konferencen

Ét bælte, én Vej i Beijing, den 5. september

Den Nye Silkevej betyder et skift, væk fra nationers og grupper af nationers geopolitiske interesser, og fokuserer på menneskehedens fælles interesser. Det sætter fokus på spørgsmålet om, ikke, hvad der er min fordel i dette eller hint område, men derimod, hvor vil menneskeheden være om 100 år fra i dag, eller endda om 10.000 år fra i dag? Den Nye Silkevej vil blive til en Verdenslandbro, som vil forene og forbinde alle nationer og kulturer til ét, en menneskehed. Det vil, som præsident Xi Jinping sagde, inkludere hele menneskeheden og vil frembringe menneskehedens sande identitet som universets kreative art.

Den Nye Silkevej, som den blev præsenteret af Xi Jinping for et år siden, og som den har udviklet et momentum gennem BRIKS-topmødet i juli måned i Brasilien, efterfulgt af topmødet mellem BRIKS og statsoverhovederne fra de sydamerikanske lande den næste dag, har allerede forandret verden. Som et resultat af denne Nye Silkevejs-dynamik er der indgået aftaler om flere store projekter i hele verden, for eksempel den anden Panamakanal igennem Nicaragua, en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru, og flere aftaler om samarbejde om atomkraft mellem forskellige nationer.

Der er en pludselig eksplosion af optimisme, hvor lande vover at hævde deres suverænitet og begynde at virkeliggøre projekter, som har ligget på hylden i årtier, men som har været modvirket som følge af de betingelser, som de internationale finansinstitutioner har stillet. Denne eksplosion kommer selv fra lande, som endnu ikke formelt er en del af BRIKS eller Silkevejen, som f.eks. Egypten, som har indledt et spektakulært program med national, økonomisk

opbygning, eller Argentina, som modigt har modstået et forsøg på angreb fra gribbefondenes side.

Der er en ny, kulturelt set totalt optimistisk opfattelse af egen identitet hos en større del af menneskeheden, baseret på idéen om menneskeheden som den eneste kendte, kreative art, en art, som kan tænke og gøre ting, den aldrig før har gjort. Der er også begyndelsen til en ny finansiel arkitektur, såsom den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, den Nye Udviklingsbank, samt tilhørende valutareservefonde for at forsvare lande imod spekulative angreb. Kinesiske eksperter understreger, at disse nye banker ikke skal erstatte IMF, Verdensbanken eller den Asiatiske Udviklingsbank, men at de er et supplement til disse.

Hvis perspektivet om Den nye Silkevej skal lykkes, må flere udfordringer og lektioner fra de seneste 23 år behandles. Da Sovjetunionen gik i opløsning i 1991, og Jerntæppet mellem Øst og Vest faldt, foreslog Schiller Instituttet Den eurasiske Landbro som idéen om at forbinde Europas befolknings- og industricentre med Asiens gennem udviklingskorridorer, programmet for Den eurasiske Landbro/Den nye Silkevej. Vi foreslog dette program, som faktisk var tænkt at skulle være en fredsorden for det 21. århundrede, til flere regeringer i Eurasien. Men uheldigvis besluttede USA's og Storbritanniens regering at gå ind for udvidelsen af NATO, som kulminerer i den aktuelle krise med Rusland over Ukraine.

Men så, i 1996, arrangerede den kinesiske regering en meget stor konference i Beijing med titlen, »Den eurasiske Landbro og udviklingen af områderne langs med Den eurasiske Landbro«, med deltagelse af 34 lande, og jeg var en af talerne ved denne konference. Kina erklærede på dette tidspunkt Den eurasiske Landbro som sit strategiske, langfristede perspektiv frem til år 2010, men i stedet for at gå frem ad denne vej, kom forskellige kriser i vejen: Der var Asien-krisen i 1997, for en stor dels vedkommende resultatet af spekulative angreb fra folk som George Soros, og som forårsagede flere asiatiske

valutaers sammenbrud. Som en konsekvens var der den russiske GK0-statsbankerot (GK0: russiske kortfristede statsobligationer), såvel som også krisen med LTCM, Long Term Capital Management, i 1998, som midlertidigt blokerede for Silkevejspolitikken.

I 2007 begyndte den globale finanskrisen for alvor med nedsmeltningen af det amerikanske, sekundære ejendomsmarked, og dernæst sammenbruddet af Lehman Brothers og AIG i september 2008. Nu er den transatlantiske finanssektor håbløst bankerot og står over for en ny nedsmeltning, som er meget værre end den i 2008. Kendsgerningen er, at for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er håbløst bankerot. Som topinsidere privat hævder, så er elefanten i værelset den moralske fare; regeringens bail-out (redningspakker) transformererede simpelt hen privat spillegæld til offentlig statsgæld og opmuntrede til dårlig opførsel fra bankernes side og gjorde således alt, for at gøre en fremtidig krise mere sandsynlig og mere alvorlig.

Dette førte til en markant opgivelse af sund og fornuftig bankpraksis. Tidligere ville centralbanker ikke have stillet penge til rådighed for bailouts. Hvis banker ikke kunne inddrive deres lån, måtte de afskrive dem. Nu er skellet mellem forventede og uventede tab forsvundet, banker holder fast i deres dårlige lån, og, hvad værre er, de fortsætter med at handle med dem! Man bekymrer sig ikke om de fremtidige konsekvenser af denne praksis, undtagen forventningen om, at indkomsterne fra handelen fortsat vil vokse.

Under normale omstændigheder ville man sælge dårlige papirer til et reduceret beløb, eller, hvis de bevares i regnskabet, ville de blive regnet for et passiv for banken. Alt dette blev tilsløret af de såkaldte instrumenter fra værktøjskassen, som førte til massive bailouts og kvantitative lempelser fra Federal Reserve, og nu selv Den europæiske Centralbank (ECB), som sænkede deres rentesats, til den i dag er næsten nul, for at gøre det samme. Og som et resultat heraf er boblen vokset,

og for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er vokset med 40 %, og de har flere tvivlsomme aktiver i deres portefølje, eksponeringsrisikoen vokser, og de foregiver alle sammen ikke at se det.

Eksperter i institutionerne, som vicepræsidenten for det amerikanske FDIC (Statens Indskudsgarantifond), Thomas Hoenig, har advaret om, at hvis én af for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne går ned, krakker hele systemet. De udestående derivatkontrakter beløber sig på nuværende tidspunkt til 2 billiarder dollars: Dette beløb kan aldrig blive betalt.

Den eneste måde, hvorpå man kan håndtere dette problem, er på nøjagtig samme måde, som Franklin D. Roosevelt gjorde det i 1933 som svar på den daværende finanskrise: Glass/Steagall-bankopdelingsloven. I den amerikanske Kongres og i Senatet har man fremstillet lovforslag, som i øjeblikket støttes af flere end 80 kongresmedlemmer og 11 senatorer, samt flere end 200 nationale organisationer, og som vil genindføre Glass/Steagall-loven. Min mand, hr. LaRouche, som er den eneste økonom, der har forudsagt denne krise ved hvert eneste relevante skæringspunkt, foreslog fire love, som tilsammen kunne ændre situationen.

For det første må Glass/Steagall-loven, adskillelsen af kommercielle banker og investeringsbanker, omgående genindføres.

For det andet må man vende tilbage til Det amerikanske, økonomiske System, som etableredes af den første finansminister, Alexander Hamilton, som skabte en Nationalbank, hvor den eneste ret til at skabe kredit ligger hos den suveræne regering, og ikke hos private banker.

For det tredje skabelsen af et kreditsystem, hvis kredit udelukkende kun genereres til realøkonomiens fremtidige produktion, men denne realøkonomi må baseres på videnskabelige principper om fysisk økonomi, og ikke til noget andet formål.

Og dette må ske i hvert eneste land: Ethvert land må have en Nationalbank, der har suverænitet til at skabe kredit, og som skal finansiere den Nye Silkevejs projekter, og til dette formål må vi have langfristede kreditaftaler blandt de lande, som deltager i den Nye Silkevej, over 20, 30, 40 og 50 år.

Og for det fjerde må der introduceres en videnskabelig drivkraft i økonomien, som fører til højere energigennemstrømningstætheder i produktionsprocessen. I dag vil det sige, at der må være et forceret program for virkeliggørelsen af termonuklear fusionskraft som det næste, absolut nødvendige, højere niveau af energigennemstrømningstæthed.

Det er derfor, at den kinesiske månemission Chang'e-3, Chang'e-4 og Chang'e-5 er af absolut afgørende betydning for menneskehedens fremtidige eksistens; hvorfor gennembruddet med Yutu-robotten, som førte til landingen på Månen sidste december med den hensigt at minere helium-3 på Månen til brug for en fremtidig fusionsøkonomi på Jorden er absolut afgørende for at finde en løsning på den aktuelle krise. For termonuklear fusionskraft, baseret på helium-3, vil ikke alene give menneskeheden energisikkerhed i millioner af år, men Månens helium-3 som basis for brændstof betyder også råmaterialesikkerhed. Fusionsfakkel-teknologien vil forvandle affald til alle slags nye råmaterialer gennem isotopudskillelse, men også anvendelsen af helium-3 repræsenterer en ny, videnskabelig revolution, eftersom produktet fra fusionsreaktionen ikke er en neutron, som er meget skadelig for reaktormaterialet, men en proton, hvilket betyder, at det kan kontrolleres og styres ved at bruge magnetiske felter, og på denne måde kan det bruges til direkte energikonvertering, som er 70 % effektivt.

Dette vil skabe en fuldstændig ny, økonomisk platform på Jorden, og for propulsiv fremdrift i rummet, som vil muliggøre en konstant acceleration på 1 g og muliggøre rumrejser til Mars og andre himmellegemer. Beherskelsen af fusionskraft

baseret på helium-3 vil muliggøre forsvar af planeten imod asteroider, meteoritter, kometer, håndtere Solstorme og lignende ting.

Hvad har alt dette med den Nye Silkevej at gøre? Den Nye Silkevej betyder et skift, væk fra nationers og grupper af nationers geopolitiske interesser, og fokuserer på menneskehedens fælles interesser. Det sætter fokus på spørgsmålet om, ikke, hvad der er min fordel i dette eller hint område, men derimod, hvor vil menneskeheden være om 100 år fra i dag, eller endda om 10.000 år fra i dag? Den Nye Silkevej vil blive til en Verdenslandbro, som vil forene og forbinde alle nationer og kulturer til ét, en menneskehed. Det vil, som præsident Xi Jinping sagde, inkludere hele menneskeheden og vil frembringe menneskehedens sande identitet som universets kreative art.

Foto: Helga Zepp-LaRouche under et besøg i Kina i februar 2014

**Fra LaRouche-bevægelsen 1.
okt. 2014:**

**Modi: Lad os gøre udvikling
til en massebevægelse**

Den indiske premierminister Narendra Modi udsendte ved afslutningen af sit triumferende besøg i USA et budskab via

twitter i denne uge, som ganske enkelt gav udtryk for det hovedbudskab, han bragte til amerikanerne: »Lad os gøre udvikling til en massebevægelse, ligesom Mahatma Gandhi gjorde frihedsbevægelsen til en massebevægelse.« I både sin tale til FN's Generalforsamling og til 20.000 indisk-amerikanere i Madison Square Garden demonstrerede Modi lederskabsegenskaber, som ikke er set hos valgte, amerikanske, politiske ledere, siden Franklin Roosevelts og John Kennedys død. Modi fortalte stolt tilhørerne, at han er den første, indiske premierminister, som er født efter den britiske kolonitid, og at han »indåndede frihedens luft« fra sit allerførste åndedrag.

Kinas præsident Xi Jinping demonstrerer de samme lederskabsegenskaber, og det er med Kina og Indien alene en tredjedel af menneskeheden, som er på vej fremad. Den russiske præsident Vladimir Putin forbereder sit eget besøg til Indien i december måned, hvor han vil intensivere det trilaterale samarbejde i hjertet af BRIKS-alliancen og sammensmede et nyt paradigme med samarbejde blandt suveræne nationalstater.

Under sit møde med præsident Obama i torsdags gjorde den indiske leder det klart, at han ikke har tænkt sig at give køb på spørgsmålet om fødevarer sikkerhed for alle indere. Han er under pres fra folkedrabstilhængerne under anførsel af briterne for at droppe sin afvisning af Verdenshandelsorganisationens (WTO's) landbrugspolitik, med ukontrolleret frihandel og globaliserede, spekulative markeder. På samme måde går han op imod den farmaceutiske lobby med sin afvisning af at forlade Indiens enestående rolle med fremstilling af generelle medikamenter af høj kvalitet til verdens mest forarmede nationer.

Endnu mens den fulde virkning af premierminister Modis besøg i USA stadig er mærkbar og bliver vurderet, indgav aktivister fra LaRouchePAC i New York City og omkringliggende områder miljøet en yderligere følelse af optimisme og begejstring, et punkt, som Lyndon LaRouche kraftigt understregede under

drøftelser med kolleger tirsdag, idet han trak nogle afgørende, universelle principper frem:

»Det er den naturlige samfundsform at skabe en højere tilværelsesform, et højere menneskesamfund, og jeg mener den fulde, eksplosive virkning af dette; og det, vi ser nu i tilfældet med premierminister Modi, vi ser, at det, han gjorde i Manhattan osv., er lige præcis det! Men han var ikke en isoleret skikkelse. Det er pointen – han er ikke bare en mand, der har været heldig og har gjort dette og opnået hint. Nej, det var fuldt ud bevidst! Det finder sted i Kina, fuldt bevidst! Det, der foregår i Rusland, er fuldt bevidst – og prøv ikke at fjerne Rusland fra det her!

»Og derfor er det, vi er i færd med at gøre, at vi tager dele af verden, dele af verdens regeringer, og stykker dem sammen som samarbejdsenheder med det formål at opnå et globalt formål, en virkeliggørelse på globalt plan ... Det, vi derfor har gjort generelt, gennem videnskab, som jeg definerer det, principperne for videnskabelig udvikling, som jeg definerer det, er det, som er afgørende. Og det er evnen til at bringe elementerne for udvikling i Solsystemet sammen og gøre det til en sammenhængende enhed. Og dette er, hvad der definerer menneskehedens natur.«

»Det drejer sig ikke om, hvad nogen ved, ikke om noget, nogen har gjort; det drejer sig om at bringe elementer i Solsystemet sammen, elementer, som er afgørende, elementer, som gør det muligt at skabe et system inden for Solsystemet, som hidtil ikke har været muligt. Og det er altså grundlaget.«

»Vi er faktisk trællebundet, i princippet, for nu at bruge det korrekte ord, 'trællebundet'. Vi er trællebundet for, i os selv, at give udtryk for de evner, som er givet os i kraft af denne slags mennesker, i kraft af denne form for videnskab. Og det er aldrig tidligere sket på denne måde. Der har før været forsøg på dette, men vi har aldrig

virkeliggjort det. Vi er nu i stand til at virkeliggøre det, og vi må komme dertil, hvor vi erkender, at vi vil virkeliggøre det. Vi vil skabe forandringer i Solsystemet, i den måde, hvorpå Solsystemet fungerer, som aldrig tidligere har været mulig.«

»Og det er, hvad det her betyder: Det er, hvad der skete i Manhattan, det er, hvad dette vil sige! Det vil sige at bringe elementer i verden, elementer af menneskelige samfund, sammen, som man aldrig tidligere har været i stand til at bringe sammen.«

Foto: Narendra Modi taler i Madison Square Garden, New York